

3 Statim argue debitor efficitur Baro, bona fideicommissaria remanent obnoxia favore creditorum per prius contractarum, et sui creditorum minime tollitur ex subsequita Baronis dimissione, et n. 4.5. ac 6. et 9.

7 Cofsanse causa dispositionis, et sare quoq; debet illius dispositio.

8 Causa ex qua Clemens VIII. fuit motus ad promulgationem Bul. la Baronum, sui creditorum satisfactio, qua resiente obsecruo fideicommissori, impossibili, vel difficultis reddendatur.

DECISIO XXXIV.

Quemadmodum in audiencia die 5. Decembris superioris anni decimus fuit, quod exceptio fideicommissarii cui subiecta dicebatur controversia Vineae per modernum Principem Sabellum posse minimè suffragaret ad impedimentam associationem Marchionis de Bubalo creditoru censuatio Cardinalem Pauli Sabelli decretam, ita etiam hodie Domini camdem sententiam amplexi in decisis permanenter confundunt.

Retento namque principio in nostro Tribunali constanter recepto, quod constitutio sa. me. Clementis VIII. in ordine la. 41. redigens bona per Barones posse, tametsi cuiuscumque fideicommissarii architissimo nexus involuta, ad instar liberorum hypothecariorum, & capacia quancumque obligationis, effectum hunc operetur, non à sola die, qua congregatio Baronum ad infinita creditorum urgentium pro sui satisfactione manus aponit, sed quidem usque ab initio ipsius constitutionis, ut articulo plenè examinato dictum fuit in Romana Pecunaria s. Maii 5. Quoniam vero, 10. Junii 1680. coram bo. me. Cardin. Taya, & 12. Martii 1688. s. Nec placuisse, & 28. Aprilis 1690. s. Nec similiter, & seqq. coram bo. me. Emerix, cum aliis relativis in decisione, quo confirmatur, s. pristinum vero, exhibe necesarior confeque videbatur, quod statim, ac Cardinali Paulus censur impositor, prædictaque Vineae eunc posse per successiōnēm sibi delatam ad iuridictionale Castrum Numenti qualitatē Baronalem fuit assequitus, illiē quacumque bona per eum posse quamvis fideicommissaria eaferint libera, & subiecta hypothecis pro debitante Baronum super bonis praefertur, & futuris contractatis, istudque onus ab inde circa perpetuo recenterint, tametsi de tempore moti iudicij predictam qualitatē per alienationem Caltri idem Cardinalis a se abdicasset, ob eam vivationem, quod bonis semel pignore, seu hypotheca affectis, neque ex novo facto voluntario, debitoris dissolvi illud vinculum, quod eadem bona favore creditorum contraxerat, ad Text. in l. si debitor. 14. ff. de quibus modis pign. vel hypot. solv. l. Bovem. 43. s. Si quis. & s. Pign. ff. de Zalib. Edif. gl. in l. 4.5. sed & Alveolus vero. dñf. s. ff. de in diem ad di. Bart. in l. in diem n. 2. & legg. ff. de aqua plus. ar. cen. & in l. 3. quib. mod. pign. vel hypot. fol. Salgd. ad leg. in l. Bov. credit. par. 2. cap. 13. nn. 1. & seqq. Surd. dec. 286. nn. 1. & seqq. Card. de Luc. dec. 148. sub n. 14. Ut ait celos fit ex voluntate, cum aliis apud Rocc. dispat. Jur. foli. cap. 49. n. 93. & seqq. et in de- sepe quis copiatur s. Præterea

Neque vim operativam dicta Clementina constitutionis declinare iterum valuerunt defensores D. Principis ex eo, quod qualitas Baronali in Cardinali debitore non advenit, nec de tempore contracti debiti, minime de tempore petite executionis, quia duis hac extrema concurrere necesse sit, ut prædicta constitutio creditoribus suffragetur, ad tradita per Card. de Luc. de f. 91. n. 3.

Quidquid enim tenetur Cardinalis de Luca in dicto de. 91. sub eo presupposito à Rota rejeclio in decisionibus in principio relatis, quod argumento fideicommissorum inducita à dicta constitutione vires suas desumat à sola petita executione, quo ea nulla in bonis fideicommissariis debitoris radicari potuerit hypotheca de tempore supervente Baronie, sed expeditum erat factum congregatio Baronum manus desuper apponit, hoc enim certum est, quod si ad sensum ejusdem Cardinalis de Luca de f. 73. num. 19. & dif. 74. nn. 14. qualitas Baronali supervenientis in debito operatur, ut prædicta constitutio locum habeat pro debitis, etiam ante supervenientem dicta qualitatē contractatis, effectus iste haud removetur per hoc quoniam debitor antequam in iudicio conveniatur, Baroniam dimittat, quia voluntaria ipsius status miratio, quemadmodum non prejudicaret creditoribus, qui Baronia durante contractis, ad plenē firmata per Roram in Romana Donationis de Androsilla dec. 940. cor. Cerr. dec. 373. p. 16. rec. dec. 158. p. 17. dec. 341. p. 18. & dec. 279. p. 19. & in aliis ejusdem causa decisionibus 12. Februario, & 8. Junii 1685. & 10. Martii 1687. cor. clav. me. Card. Caccia; ita neque iis obesse potest, qui precedenter con-

traxerunt, cum eadem in utroque casu militet ratio, & sive in uno, sive in altero, per hypothecam jam femei in bonis debitoris infixum, jus perfecte eius creditoribus acquiratur, quod nisi media debiri solutione, vel alio medio, quod solutioni æquipollat, iisdem creditoribus invitatis, eveli non potuit, item liberatur, & rot. tit. ff. quid. mod. pign. vel hypot. fol. late Merlin. de pign. lib. 2. t. 1. q. 1. & seqq. cum aliis contradicunt in præterita Decisione, s. Præterea & seqq.

Q Uemadmodum in audiencia die 5. Decembris superioris anni decimus fuit, quod exceptio fideicommissarii, cui subiecta dicebatur controversia Vineae per modernum Principem Sabellum posse minimè suffragaret ad impedimentam associationem Marchionis de Bubalo creditoru censuatio Cardinalem Pauli Sabelli decretam, ita etiam hodie Domini camdem sententiam amplexi in decisis permanenter confundunt.

Retento namque principio in nostro Tribunali constanter recepto, quod constitutio sa. me. Clementis VIII. in ordine la. 41. redigens bona per Barones posse, tametsi cuiuscumque fideicommissarii architissimo nexus involuta, ad instar liberorum hypothecariorum, & capacia quancumque obligationis, effectum hunc operetur, non à sola die, qua congregatio Baronum ad infinita creditorum urgentium pro sui satisfactione manus aponit, sed quidem usque ab initio ipsius constitutionis, ut articulo plenè examinato dictum fuit in Romana Pecunaria s. Maii 5. Quoniam vero, 10. Junii 1680. coram bo. me. Cardin. Taya, & 12. Martii 1688. s. Nec placuisse, & 28. Aprilis 1690. s. Nec similiter, & seqq. coram bo. me. Emerix, cum aliis relativis in decisione, quo confirmatur, s. pristinum vero, exhibe necesarior confeque videbatur, quod statim, ac Cardinali Paulus censur impositor, prædictaque Vineae eunc posse per successiōnēm sibi delatam ad iuridictionale Castrum Numenti qualitatē Baronalem fuit assequitus, illiē quacumque bona per eum posse quamvis fideicommissaria eaferint libera, & subiecta hypothecis pro debitante Baronum super bonis praefertur, & futuris contractatis, istudque onus ab inde circa perpetuo recenterint, tametsi de tempore moti iudicij predictam qualitatē per alienationem Caltri idem Cardinalis a se abdicasset, ob eam vivationem, quod bonis semel pignore, seu hypotheca affectis, neque ex novo facto voluntario, debitoris dissolvi illud vinculum, quod eadem bona favore creditorum contraxerat, ad Text. in l. si debitor. 14. ff. de quibus modis pign. vel hypot. solv. l. Bovem. 43. s. Si quis. & s. Pign. ff. de Zalib. Edif. gl. in l. 4.5. sed & Alveolus vero. dñf. s. ff. de in diem ad di. Bart. in l. in diem n. 2. & legg. ff. de aqua plus. ar. cen. & in l. 3. quib. mod. pign. vel hypot. fol. Salgd. ad leg. in l. Bov. credit. par. 2. cap. 13. nn. 1. & seqq. Surd. dec. 286. nn. 1. & seqq. Card. de Luc. dec. 148. sub n. 14. Ut ait celos fit ex voluntate, cum aliis apud Rocc. dispat. Jur. foli. cap. 49. n. 93. & seqq. et in de-

sepe quis copiatur s. Præterea

Minimus subtiliter altera disparitas ratio, quod videbatur in subiecta hypothecā cestis illis unicus, & primarius finis Pontificis constitutionis, occurrēndi in iurisprudēcio creditoris non valentium, postquam sub fide publica cum Baronibus contraxere, ab eorūdem præpotentia, pertinētē de propriis creditis satisfaciēti, atque idē finali hac causa cestis, cestis quoque debeat prædicta ordinatio dispositio, c. cum cessare de appet. Barb. in loc. argum. l. 6. num. 3. 7 Mantice de r. lib. 23. t. 3. n. 6. 9. Rota dec. 705. n. 6. p. 17. et dec. 165. n. 12. p. 19. et seqq. Ultra quod enim ubi prædicta dicti posset causa finalis d. Confitutionis non immergit adaptaretur ad casum, in quo qualitas Baronali post contractū jam debitu superatum, est quia, Baronia ipso durante, deterretur potius creditor, ne oīlius intermedie præpotentia perhorrebit, ut debitoris restitutio, quod dicti posset, ad illorum restitutio-

Solidus præterea rursus via fuit Dominis responsio, quod

nimirum illa quidem fuerit causa impulsa, quia moveri potuit Pontifex ad ita disponendum; sed de cetero unicus

finis ab eodem Pontifice primo, & principali potius stetit in eorūdem creditorum satisfactione, que resistente obstante fideicommissorum impossibili, vel aliis diffi-

ciliis redebatur, iuxta firmata per Rot. in Romana Caltri

Porcielianis impremis apud Corradin. de f. prat. dec. 1. n. 7. et 8

dec. 3. n. 11. & seqq. cum aliis concordantibus in præterita Decisione & finali. Hic autem finis cum aquæ concurredit, sive debita durante Baronia contracta fuerit, sive anteā quād qualitas haec in debito superveniret, eadem per consequens quo ad utramque casum servanda est promulgata constitutionis dispositio. I. illud, ff. ad leg. aquil. 1. san. hoc juro. ff. de ongl. et purill. qui libit. ff. de leg. 1. Béc. con. 39. n. 10. et seqq. Barb. axiom. 9 197. 3. Rota dec. 77. nn. 18. part. 10. ree.

Et ita approbando in reliquis latiis firmata in decisione die 5. Decembris proximè præterita, resolutum fuit utrque Parte auditia, & omnibus DD. suffragantibus.

R. P. D. P R I O L O .

Romana Pecunaria.

Luna 6. Junii 1698.

A R G U M E N T U M .

Præscriptio que inducitur à statuto Urbi Roma, ac locum obtineat in credito jurato, plurique alia in decisione firmantr in ejusdem præscriptionis rejectionem, in ornatum 45. 129. Card. de Luca de credit.

S U M M A R I U M .

A Diens hereditatem seu Beneficio legis, et Inventarii, censu, fatur quasi contrahere cum creditoribus definiti.

Ex auctoritate de proprio ad restitutio rei exacta.

3 Falsa obligatio de restituendo fructu, iisi habentur pro extantibus.

4 Statim

4 Statutum præsumens solutionem ob acquirentiam sexdecim annorum, non habet locum in contratu iurato, vel obligatio Camerali valato.

5 Praescriptio non currit contra ignorantes, & non valentes agere.

6 Scientia unius obligacionis non defamatur notitia alterius diffinita.

7 Verisimilis ignorantia excusat a præscriptione.

8 Praescriptio non habet locum concurrensibus conjecturis exclusivis preuptum solutionem.

9 Defensio quietantia est potens conjectura ad excludendum solutionem.

10 Ex diuina lite super Capitali arguitur ad non sequentiam solutionem illius fructuum.

11 In credito conditionali non incipit præscriptio, nisi post latam sententiam, & quare.

D E C I S I O X X V .

I N universali Judicio concursus ad instantiam creditorum sequita deliberatione honorum Gasparis Jordani, eorumque pretio invēstito in quinqūaginta locis Montium, trīginta ex illis obtinuit Benedictus Gasparius unius ex creditoribus: cumque in actu executionis mandati Card. Hieronymus illius frater sub duplice distinctione obligationis procurator nomine se obligaverit: favore creditorum anteriorum, & posteriorum, in una refutare capitalia, & in altera illorum fructus, quia deinde in ulteriori potestorū positione iudicii quod filios Gasparis agniti fuit potestorū eorum crediti, fuit etiam ad illorum favorem relaxatum mandatum de restituendo, quod suam habuit executionem respectu capitalium; sed comperta postmodum alia obligatio, de restituendo etiam fructus in sequentia præcedentis indicati, fuit ab eisdem obtinuit illud mandatum ab A. C. Thomato pro illorum restituitione, quod hodie DD. dixerunt esse exequendum, moti ex illius validitate, & justitia.

Validitas de Jure præsumitur, & comprobatur remanet ex eo, quod Hieronymus Cardinalis fuit hæres Benedicti Fratris, & quoque non docet se advise illius hereditatem cum beneficio leg. & Invent. rejetur de proprio, quia simpliciter accedit, cestis quasi contraxisce cum creditoribus defuncti, Rot. post Merlin. de pign. dec. 33. n. 27. et seqq. & in Perusina Censu 4. 1674. n. 1. cor. clar. me. Cardin. Matthæo.

Nec dicatur, quod hereditas Cardinalis tunc condemnari potuerit in proprio, & via directa, quando præfisi solitis quatuor terminis iusta potiorum proximis Curia rationem non reddidit, et de bonis hereditatis debitoris; quia cum in diuina prosecutione Judicii talis exceptio nunquam fuerit proposita a defensoribus Cardinalis, ex tali contumacia argui potest inventarium fuisse non conjectum, unde terminorum præfixio suillet inutilis, & ita illorum omisso actum non viriat: tanq; magis ipsa pign. Cardinalis contrarios fructus viriat, & sic semper remaneret de proprio obligatis ad illorum restituitionem, ut in individuali advertit Rota in Recanaten. Fideicommissi 31. Januarii 1695. s. nec relevat, coram me.

Justitia vero defuncta fuit ex obligatione Benedicti de restituendo fructus locorum Montium, cui de jure; cumque deinde in contradicitorio iudicio comprobatur remanet, Cardinalis voluerit illorum fructus spontaneo solvere, maxime quia Benedictus se obligaverit restituere, cui dominus mandavit: Unde ante sequitam judicij declarationem, Jordani ad huc detinet non erant illorum creditores, idēcum creditus est, quod creditus est, non potuerit nisi post latam sententiam, quia tunc detrecto eorum credito, dicitur etiam ad eorum favorem nostra actio, ad Text. in l. cum inferni s. illud C. de præscript. 30. vel 40. annorum., Rot. cor. Peut. dec. 309. n. 4. & cum à die pronunciata sententia actiones semper userint pro coram satisfactione, cestis consequenter statuti præscriptio.

Et ita utraque, &c.

R. P. D. C A L A T A J U ,
Cænaten. Dotis.

Veneris 15. Juli 1658.

A R G U M E N T U M .

Fructus dotis dissoluto matrimonio non deberi, habetur apud Card. de Luc. in d. 1. 31. de credit. Huiusmodi vero conclusionem ampliæ præfensi decisio, etiam si dos ex statuto succedit loco legitimæ, quoties pater adhuc in humanis existat.

S U M M A R I U M .

1 F Ructus dotis naturam legitimam assumens debentur etiam soluto matrimonio.

2 Declara, ut conclusio vera sit, si pater filii prædecesserit secus è contra, & n. 3. & 4.

Amplia secundam partem declarationis, licet pater ipse dotem conficeretur pro omni eo, quid filia pretendere poterat, num. 8.

5 Pater potest prevenire in assignatione legitima.

6 Et prevenire dictum, si dotem signaverit pro omni, & toto eo, quod filia prætendere valere, contra n. 7.

D E C I S I O X X V I .

D Otem usque de anno 1627. consignatam à Sebastiano Fusco Vincentio Felici nuptæ cum Thoma Altino vigore

DECISIO XXXVII.

vigore statuti Cefena succedit loco legitima, & pro ea debet fructus etiam soluto matrimonio, non obstante Textu, in cap. salubriter de usur. resolutum fuit coram me 16. Januarii præteriti; sed concessa parti audiencia, & admissa quod primam partem, quod Dos vigore dicti ita ut inducat naturam legitimam, respectu tamen fructuum, de quibus facta fuit mentio in 2. part. decif. dixerunt Domini, eam modo, quia infra, esse declarandum.

Verissima siquidem est conclusio, quod dos, quæ sortitur naturam legitimam, debetur una cum fructibus, ut ex pluribus ibidem firmatur in 5. quod quid enim ea tamen procedit, quando pater, qui dote filii constitutus, eidem quoque filia præcedens; fecit vero videtur dicendum quando filia, prout hic moritur ante patrem, tunc enim quia, eo vivente, non habet jus pro consequenti legitimam, iuxta Text. in 1. s. 2. de jure offer. cap. 2 n. 2. & 3. Morot. ed. tralit. de 2. creditore offer. n. 12. Theat. au. dec. 157. n. 4. & 5. Rota coram Mantic. dec. 126. n. 5. & 6. dec. 937. n. 1. cor. Seraph. & dec. 43. n. 7. coram Bichio.

Quod autem idem fratres actores definiunt finis hypotheca, tali manifestè convincitur, ex quo dominus, de quibus agitur, usque ab anno 1649. fuerunt adjudicatae Archiostipendi, & fratres prædicti anno 1651. Judicium instruxerunt per Immunitatem, quo fit post lapsum annorum 45. circiter, inutili penitus remaneat omnis actio, attenta juris præscriptione, secundum quam tertius posse fit post lapsus decem annorum, libertatem vindicat aduersus hyphecam creditoris inter presentes, ad text. litterales in 1. & 2. C. de advers. 3. Credit. præscript. opp. 2. f. de divers. tempor. præscript. Gloss. in 1. cum nosfim in principio verb. passivi C. de præscript. trinitatis & quadragesima annorum Alex. conf. 33. num. 7. ver. 1. quod est verum, & Rot. in rec. dec. 58. per rot. 1. & dec. 3. 38. n. 3. p. 3. & in puncto nostri statuti comprobatur Card. de Luc. de alien. in sup. pl. dif. 63. sub n. 8. & de donat. dif. 39. sub. 2. & expresto in Romana Cenfus apud Zucch. de oblig. Cam. d. dec. 241. per rot. & in alia Romana Cenfus 14. Jan. s. non obstat. & 28. Junii 1686. & mullo minus, coram clar. me. Card. Matthaejo.

Et quod statutum intentio fundata fuerit in solo prædicto Patris, visum est ex eo, quod antiquitus filius familias assimilatus seruo, nihil habebat, de quo disponere potest sine Patris consensu, ita ut disponendo potius ipse Pater consenserit, quam ipsum filium contrahens acum gerere videtur, unde cum per nos novum sequuta fuerit ex postea introductio peculiari adventitii cum tota limitacionibus, cum quibus subtrahit potest à parte usus fructus legalis illi debitus, voluerint proinde statuentes in hac juris alteratione, quanto melius fieri posuerit, consilere patris indennitati; id quoque sequendo normam Text. in 1. cum non futur. 8. apud autem C. de leg. lib. 3. tit. 1. g. 8. nn. 25. non reputand. quod pater possit prævenire assignando filia in vita, quod in morte sine rationabili causa eidem tolleat non valer, & tamen, quod talis assignatio non induat naturam legitimam, nisi in tempore habili, hoc est succedente morte patris; quinimum doctores, qui in his terminis dicunt deinceps patre 3 filiis assignatae succedere loco legitima, cum haec distinctione intelligendis ultra decimationem coram Seraph. superius relatam, nota Bos. de dor. cap. 6. §. 9. n. 12. Et ita utraque.

R. P. D. P. I. O.

Romana Immissionis.

Luna 18. Martii 1694.

ARGUMENTUM.

Hypotheca per spatum decennii prescribitur, & creditori minime in integrum concedit restituendum, si scientiam haberet distractio rei hypothecata, ex iis que etiam notavat Card. de Luc. de credit. dif. 13. Exercitum juris offerendi contra tertium spatio decem annorum prescribitur.

SUMMARIUM.

- 1 Reditor posterior potest avocare possessionem ab anteriori per jus offerendi.
- 2 Dummmodo sit creditor cum Hypotheca, vel possidere.
- 3 Tertius potest post lapsus decem annorum est tunc aduersus hypothecam alterius creditori.
- 4 Preter ignorantiam concedit restituendum in integrum.
- 5 Appositio publica inscriptionis facit rem omnibus notam.
- 6 Empione suis præviae perquisitione tituli, ex quo bona pertinent ad venditores.
- 7 Scientia venditionis claudit viam restitucionis in integrum aduersus præscriptionem.
- 8 Per lapsum trigesima annorum prescribitur Jus offerendi.
- 9 Hypotheca vero prescribitur per decennium.

Super Mat. de Credito, & Debito.

& tradit Rot. coram Greg. dec. 120. n. 1. cum seq. & in rec. dec. 180. n. 1. p. 1. & dec. 3. 38. n. 3. p. 3.

Nec validitatem hujus obligationis evertere potuit pecuniaris dispositio statuti Urbis l. 1. c. 152. irxitans ipso iure 3 contractus geflos a filiis familias, quia cum ibidem excipiatur illi contractus, qui facti fuerunt de consensu Pauli Francisci, dicitur plenissime satisfactum dispositioni ejusdem statuti; ut comprobatur Rota apud Zucch. de oblig. Camer. dec. 241. n. 3. & in Romana Cambiorum 16. Martii 1689. §. 6. quidam, coram bo. me. Rondinino.

Non relevante, quod in hoc contractu, in quo principaliter agebatur de interesse patris, non potuerit illi in sui commode autorizare fine Judicis decreto obligationem filii, quia cum Lætius de tempore suceptae obligationis est jam major, & attento iure communis ex communis contractu, exceptio mutuo, potius est efficaciter obligari, ad Text. in 1. filii familiis 38. ff. & 40. & obli. s. non minus habiles, integr. & sani. Judicis consensu sunt filii familias maiores, quam qui sui iuris sunt, ut bene ponderat Honded. conf. 32. n. 128. lib. 1. Facchin. conser. Jur. lib. 1. c. 24. vers. tertium, medie. dec. 24. n. 19 & Rot. post Zucch. de oblig. Camer. d. dec. 241. n. 10. data proinde in illis inhabilitate ad contractandum, patris consensu non erat necessarius ad integrandum illorum personam, citius videatur potius requisitus a statuto ratione folius praedicti, quo Patri evenire potuerit, non remanet impeditus, quoniam potius consensum adhibet in contractu etiam ad sui favorem celebrato, ut distinguendo tradunt. Mauzon. decim. dec. 24. & seq. lib. 1. ampl. 10. n. 81. cum seqq. Paschal. de Patr. porc. p. 1. 100. n. 77. & seqq. Addend. ad Pign. dec. 473. n. 23. ver. 1. quod est verum, & Rot. in rec. dec. 58. per rot. 1. & dec. 3. 38. n. 3. p. 3. & in puncto nostri statuti comprobatur Card. de Luc. de alien. in sup. pl. dif. 63. sub n. 8. & de donat. dif. 39. sub. 2. & expresto in Romana Cenfus apud Zucch. de oblig. Cam. d. dec. 241. per rot. & in alia Romana Cenfus 14. Jan. s. non obstat. & 28. Junii 1686.

A R G U M E N T U M .

In terminis Statuti Urbis Romæ plures enumerat casus Card. de Luc. de cred. dif. 146. in quibus filii familias absq. Patris consenti obligatur; alterum autem praesens decisio adnectit, quando nempe filium obligatur pro Patre.

S U M M A R I U M .

Deficitur deficitur auctor opini non posset ab eo qui acta integre transportare debet.

2 Filii familiæ validè de Jure excepto mutuo obligatur, & 11. 5. & 6.

3 Limitatio in urbe ob existentiam statuti.

4 Statutu tamē discepto locum non obtinet, si filius familiæ obligatur pro patre.

7 Statutu Urbis in contractibus filiorum familias exigit consensu patris non pro integranda persona filii, sed pro integranda persona patris & ideo potest his consensu adhibere in contractu tamē ob sui favorem celebrato, & n. 8. & 9.

10 Soccin. conf. 23. & conf. 12. lib. 2. reprobatur.

11 Dec. 23. 6. p. 16. & dec. 105. 4. 17. in quo causa procedunt.

12 Dec. 33. p. 3. declaratur.

13 Ut filius familiæ aduersus obligationem pro parte emissarius posset, requiritur, quod enormissime fuerit ius, adiutorio qualibet iusno non sufficiat.

14 Ad defensionam laionis, & illius exclusionem, respicdebatis iustitiam contraria, & n. 15.

DECISIO XXXVIII.

Consul imposito à Paulo Falconerio in summa sc. 2100. ad favorem Primiceriorum Ecclesie Metropolitanae Senen. accedit tanguam principalis, & in solidum Lætius Falconerius; cumque pro implemento omnium in Instrumento contentorum, non minus se obligaverit ad fructuum solutionem, quam ad fidejussionis renovationem, convenientius modernum Primiceriorum hujus census creditore fuit ab A. Cad utrumque condemnatus, & hodie in gradu appellatiois Rota census mandatum esse exequendum.

Constat namque de illius validitate ex revolutione actionum, & quamvis in processu non appareat mandatum tuisse via directa relaxatus contra Personam Lætii, iustificatur tamen ex fide notarii, quod in eius actis reperitur: fiat mandatum in curia, & contra Illust. DD. paulum Franciscum, & Lætium de Falconerio ex adverso principales, & in solidum obligatos, à quibus mandati relaxatione appellando ipse Lætius, fatus fuit, mandatum tuisse relaxatum contra ipsum, canonizatum per signaturam cum clausula - si quid exequendum, & in commissione mihil directa expressè sententio de tali mandato, & ad tenorem Commissionis passus est sub scripsi dubium; unde pot. rot. tantaque confessiones non potest amplius impugnare relaxacionem d. mandati contra ipsum, nec impedit illius executionem ex quo non reperitur in extractu, quia ab ipso, ut appellante, omnia acta sunt transportanda, & nostra partes non sunt, nisi responderet juxta commissionem nobis directam, & ad formam dubii inter partes concordati.

Justitia vero promanat ex Instrumentali obligatione Lætii, qui licet de tempore initi contractus est filius familiæ fidejussione per parte potest validè obligari, ad text. in 1. filii familiæ C. de fidejussione, ibique glof. & servientes, dec. 1. 6. cum plurib. seqq. nihilominus in cau prefenti quilibet exceptio lesionis sublata remanit per revelationem a Patre

P 2 promissam,

promissam, qui cum de tempore initi contractus usque ad obitum possederet opulentissimam primogenituram, etiam si non habuisset alia bona libera potuisse ex illius fructibus filium relevare, ut in individuo firmat Rot. cor. Coccin. dec. 1544. n. 23.

Aproposito eo, quod urgat in contrarium ratio redditu à Lelio de bonis hereditatis etiam in concursu creditorum, quia cum hodierna iudicatio paternae hereditatis non ostendat illius insufficientiam, & inhabilitatem de tempore fidejussionis viginti, & supra annos emissa, satis est, quod de illo tempore, quo fuit promissa relevatio, Paulus Francise portuerit esse idoneum ad iustius praestationem, ut laeso remaneat omnino exclusa, ut in terminis comprobata Rota 13 dec. 564.n.21. & del. 582.m.19. & seqq. p.4 tom.3. rec. & in d. Romana Censu 14. Januarii 1686. s. minus relevat, cor. Matthejo. Et ita utraque.

R. P. D. C A C C I A .

Romana Pecunaria.

Veneris 9. Maii 1692.

A R G U M E N T U M .
Explata fuerat promissio favore perfonae declaranda, hinc decidiatur, an sufficiat pro illius executione existentia Apothecariae Actorem, corroborata ex declaratione emissa per alterum ex interfecte habentibus.

S U M M A R I U M .

- 1 Diffficienibus qualitatibus dispositionis, deficit ipsa dispositio.
- 2 Confessio unius ex promissoribus prejudicat ceteris.
- 3 Praefontans Apothecam offendit se esse perfonam in ea contemplatam.
- 4 Declarat unius ex correis debendi, unde aliis prejudicari, quoties per illam non inducitur nova obligatio favore recti.
- 5 Et ad tunc prejudicata debent concurrere administrula ratione declarationem coadjuvantia.
- 6 Nominatio, & declaratio, que resipicunt substantiam contrafieri debent intra annum.
- 7 Tarditas in perendo creditum denat simulationem crediti.
- 8 Maximè si fuerit expedita mors informantur de negotio.
- 9 Deficiente una ex qualitatibus copulariis requisitis ad indicandam obligationem, cornu ipsa obligatio.
- 10 Procurator non potest reportare promissiones, a clientibus.

D E C I S I O N E XXXIX.

Vita fundo de anno 1655. clar. mem. Cardinali Ceva illius hereditatem ab intestato adiuvaverunt Archidiaconus Mansuinus Ceva, Carolus Franciscus, & Gazilafus fratres de Baylis, qui ut faciliter bona hereditatem ab aliis occupata cum effectu consequerentur, per apocham Camerali obligatione, & iuramento muniant constitutim solutorum scit. 2000. perforce in calce apochae describende, seu nominanda pro notitia, & ministerii fiblum ipsi prestiti ad effectum hereditatem prædictam consequendi, quodcumque illam, vel illius partem adepti sufficiunt, ibi: videntur corrispondere à illi obligi, che dichiarante tenera alla persona bene confisa à quello, che sarà nominata qui sotto & prometendo alla persona, che sarà nominata qui sotto, & alla quale noi havemo confidato il senso, e voler nostro, & parimente quello, al quale professiamo havere tali oblige, & in conseguenza valer dare quies recognitione, prometiamo dico dare, pagare la somma, e quantità a scorsi 2000 quali però volemo, che il nominato qui sotto li paghi, e debbagliarla a quello, che non confidentemente, e quale in confessione gli havemo confidato, e nominato, anzi che per magior certezza della persona, alla quale volemo si dico d. deuoro &c. detta somma da donare alla medema persona, che sarà nominata, e dichiarato ancora judicialmente da quello, che verrà devisorio qui sotto, e che e' riservato, e si consegnerà la presente poliza, & scrittura ad ambedue.

Elapsis duodecim annis, & post obitum Gazilafchi unus ex coobligatis, apocham hanc in actis Notarii Curie Capituline exhibuerunt Archidiaconus Mansuinus, & Franciscus Leopardus, cui tamquam perfonae in eadem apocham contemplata nonnulla nomina debitorum ad hereditatem dicte. Cardinalis speciantia, sed ut eventus docuit, inequilibilia, idem Mansuinus assignavit inciso penitus Carolo Franciscico altero coherede Cardinali tunc superflite. Post decursum vero aliorum annorum 20. quo tempore decelerant omnes memorati heredes, ac prior Cordera eorum agens, & consanguineus, & respectiva coaheres, judicialiter egit Leopardus adverbus Claram Margaritam prædictorum fratum de Bagis fororum, & hædem beneficiam pro configuratione

Rufus

Rursus augetur suspicio, ex quo non anteā quam post decursum aliorum annorum 20. à dī p̄fate declarations Leopards apocam in Judicium protulerit; tarditas enim in potendo creditum considerabilis quantitas, p̄fexit timet attenta qualitate creditoris non admodum divitias affluentis, simulationem redolent, i. si quis foris s. p̄mō ff. de p̄nī, Cephal. conf. 227. n. 32. & seqg. Macard. de p̄bāt. encl. 740. n. 17. Olafch. dec. 117. num. 9. Baratus dec. 301. n. 12. Rota in rec. dec. 142. n. 14. 16. Ita ut dilata videatur petatio, ut expectaret obitas eorum omnium, qui hoc negotium bene novarent, ne prosequatur eadem dec. 142. n. 15. Non obstante, quod Hereditates debitorum uisque ad annum 1621. carerint herede, contra quem Leopards suas dirigere posuerit actiones, quia eis bene, immo facilius agere posuerit ad verius curatores hereditati jacenti depurandum.

Ex his autem protervior argumentum, quod constituebatur in retentione apocē penes Leopardum, quia cum de hac sola circumstantia contenti non fuerint promisores, sed ulterius ad perficiendam eorum obligationem requiri ferunt nominationem faciendam à perfonā in pede apocē de scribenda, utique iis attentis, vel dicendum est apocē obligations effectum non peperisse, vel cum deficiat altera ex qualitatibus, quas copulariter promisores ipsi deficerentur, i. si uisfrustris, ff. quibus mod. uisfrustris amittit. Cravett. conf. 435. n. 31. Rota dec. 11. n. 11. p̄. 7. rec. & coram Merlino dec. 94. n. 2. & coram Priolo dec. 370. n. 2.

Non obstat, quod utcumque servata præcē non fuerit forma volita pro promissoriis in nominationē perfong ab ipsi in scita Apochae contemplata, adhuc Franciscus se tales offendit, five ex ipsius nominatione facta, ut p̄fetur, anno 1662. per Mansuiniū unum ex promissoribus, cuius confessio prejudicat etiam aliis Correis debendi, ut probat Angel. de conf. lib. 3. quaq. 9. num. 7. & seqg. Rota dec. 11. n. 4. coram Peutinger. five ex retentione, & p̄fessione apochae, de cuius retentione pro bona cautele p̄missiores conveniunt, ad tradita per Stracch. de n. 1. p̄t. part. 4. q. 2. num. 9. & 10.

Declarat siquidem unius ex Correis debendi, quia ut plurimum afficit etiam aliis coobligatis, eorumque hærides, & successores, si declarans procedat per viam simplicis declarationis nihil de novo inducens, hoc quidem non operatur, ubi ut in p̄fenti, agitur de inducenda nova obligatione favore perfonae, nec descripte in apochae, nec nominata a descripto in illa; cum enim ex istidem descriptione, & nominatione, juxta legem volitam a promissoriis substantia eorum obligationis descendat, inde fit, ut non simplex declaratio, sed nova dispositio ex utroq; hoc ait emerit, que proprieatē per unius confenitum ceteris non accedit, in eorum p̄ficiūdūtē perfici non potuit. *Iuris gentium*, 5. adie. 1. b. 1. a. 1. b. 1. empore. ff. de p̄t. dñ. 17. sub. n. 3. Dec. conf. 533. in fine. Menoch. conf. 161. num. 49. Surdus conf. 222. n. 29. Urceolus conf. for. ap. 4. n. 26. Rota dec. 22. n. 10. p̄. 12. rec.

Potissimum vero quia nulla adiuncti administrula declarationem ipsam coadjuvant, qualia ad effectum inducendi p̄fadiūtē Correο necessaria est monēt idem de Angel. loc. sup. citat. & Rota dec. 169. num. 3. & 4. coram sanct. m. Alexandro VIII. Imò è converso plura concurrent, que vel apocham fuisse in effectuata, vel suspectam perfonam il lam exhibentem ostendunt: Quandomodo cum illa exdata de anno 1655. non nisi post duodecim annos in lucem prodierit, & tunc quidem solummodo offerta Archidiacono Mansuino dectionis suscepit, omīlio Carolo Franciscō altero ex subfectibus tunc superfluite, & in Urbe commorante, maxima inde oritur suspicio, quod Mansuinus colludendo cum Leopardo, ipsi apocham aliquo in effectuata triderit in retributionem forsan proprii debiti, vel ex causa alterius celiensis inferius nominanda, cum aliis nulla alia videatur assignabilis ratio, ob quā subscrībentes tamdiu declarationem favore Leopardi diffundit, nisi quia infectum remanerit opus, sub cuius p̄fmissione conceperit fuerat, & ide neglecta fuerit declaratio Caroli Francisci coquale interest habentis, quia iste de-

Et ita in hac quarta proportione resolutum fuit, utraque.

R. P. D. M O L I N E S .

Romana, seu Neapolitana Concurſus.

Veneris 5. Marthi 1694.

A R G U M E N T U M .

An creditoris chirographarius, ex cuius diligentia pecunia retrahēta fuerunt, in illis p̄ficiat hypotecario.

S U M M A R I U M .

1 Creditor hypotecarius p̄ficiat Chirographario quamvis anteriori.

2 Obligatio Cameralis centim in ventre hypotecam omnium bonorum.

3 Apocē prima, trias res, & obligatio Camerali summa, equiparatur publico instrumento.

4 Cenetur qui debet in loco, ubi contraxit, & solutio nēm definitur.

5 Dammodo ibidem debitor promptus se offerat solvere.

6 Aliquam Creditor potest ubilibet convenire suum debitorē, deinde ramen et, quod interēt si conveniēti in loco destinate solutionis.

Datis, ad Theor. de Lues Vol. III.

7 Inter creditoris Chirographarios non datur prioritas, sed omnes censunt per contrivitum.

8 Creditor qui preventis in captura sui debitoris, p̄ficiat in consueta catervam.

9 Declatur, ut procedat, quando in ecclēsia fuit fugientem, & sibi pecunias capitās appropriavit.

10 Pecunia depositata remaneat in dominio debitoris.

11 Et super ea omnes creditorēs possunt concurrere.

12 Falsum creditor p̄ficiat non noet anteriori.

13 Creditor anterior vocat pecuniam consumptam a posterioribus.

14 Ex duplicitate per posteriorēm creditorēm in capiendo communem debitorē, sine reficienda autē omnia.

D E C I S I O X L .

Super configuratione pecuniarum existentium in depositaria Urbana quantitas scit. 3086. so. provenientia a Gabriele Riccio communis debitorē, altercantibus pluribus eius creditoribus, decrevit A. C. Thomatis iudex concursus, eas configundas esse primo loco creditoribus hypothecariis, nempe Thomas Gratianus in summa scit. 1501. 85. una cum expensis mandati, ejusque exequatur, & Antonius Massinio pro scit. 300. rejecto Honuphrio de Penna, licet creditore hypothecarii in ducatis Neapolis 776. secundum loco creditoribus chirographariis, scilicet idem Gratianus pro scit. 456. 61. Iacobu Roti pro scit. 816. 16. Adversus quod decreutum cum signatura Justitia appellationis causam configurari cum clausula, si quid exequendum, hodie disputatum fuit dubium, an mandatum de configando A. C. sit exequendum, seu potius, cui sit facienda configuratione pecuniarum de quibus agitur? & Domini responderant, mandatum non esse exequendum, sed pecunias configundas esse creditoribus hypothecariis secundum eorum anterioritatem, seu posterioritatem, & deinde chirographariis per contributum, deducit p̄missis expensis factis per Gratianum, & Rotam pro carceratione d. Gabrielis communis debitoris.

Quod primam partem moti sunt DD. ex literali censura Text. in l. 1. Text. in l. 12. ff. si primus, si qui potius, in p̄g. habebatur, & in l. 9. g. codem sit, ubi statutum in judicio concursus hypothecarios creditorēs graduandos esse primo loco juxta anterioritatem temporis iporum post habitus chirographariis, etiam si anterioribus, & plene Merlin. de p̄gnor. lib. 4. t. 1. q. 14. n. 1. & seqg. Card. de Luca de credit. t. 39. n. 12. Rot. 1. post dictum Merlin. dec. 50. n. 54. & dec. 20. n. 2. & seq. p. 17. & dec. 43. n. 6. & seq. p. 18. que sit pecunia configundas esse creditoribus hypothecariis secundum illas etiam de Rot. 1. post dictum Merlin. dec. 50. n. 54. qui pro hac summa etiam creditor hypothecarius, & anterior Thomas Gratianus pro scit. 1501. 85. qui pariter est creditor hypothecarius, uti habens pro se apocē privatam trino Telle municipium obligatione Camerali continente in ventre hypothecam omnium bonorum communis debitoris, Zacc. de obig. Cam. q. 5. n. 37. Rota dec. 358. n. 40. p. 19. que apocē aequaliter publico Instrumento in judicio concursus creditorum, scriptura C. qui potius, in p̄g. habebatur. Merlin. de p̄gnor. lib. 3. t. 11. q. 14. t. 17. n. 3. cum seqg. & deinde Antonio Massinago pro scit. 300. pro qua summa ipse etiam est creditor hypothecarius, uti habens particulariter apocē privatam cum obligatione Camerali communis debitoris.

Ab ipso, quod à numero creditorum hypothecariorum deleri valeat D. Honuphrius de Penna, ex quo Riccius communis debitor contraxerit Neapol. ibique solutionem fieri voluerit, & promferit, atque idē alibi ille convenire non potuerit. Manciū deinde 23. Martii eiusdem anni, nullā p̄ficiātē assignata ratione, cur Leopardo, si prius apocē habuisset, tamdiu distulerit declaracionem a promissoribus reportare, cur non omnibus exhibuerit, cur cito in Judicio non egerit, & cur deumū non solum promissam recompensationē petere, verum etiam pecunias lite expostas recuperare neglexerit, juxta superius deducit, & late tradita per Surd. dec. 105. per te.

P. 3 Qui

Qui vero ad secundam partem, nempe creditorum Chri-
stophariorum, quales sunt DD. Gratianus pro dubius *Pa-*
gherio continentibus summam fe. 558. & Massifugis ibidem
ex *Paghery* &c. & Jacobus Rot. similiter ex tribus *Paghery* af-
fident, ad fuit. 10.11. ratio decadentis desumpta fuit ex *Pro*
debetio. C. de *b. ann. Jud. possiden.* & *I. plures*, & *P. plan.* f. de
Tribus. A. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. quibus statutur, quod inter credito-
res carentes hypotheca, cohabentes tantum actionem persona-
alem, qui Christophariorum appellantur non datur praetatio,
nec prioritatis ratio habetur, sed ipsi in qualibet gradu esse de-
bent, & si bona communis debitoris non sufficiunt, te-
nen-
tur inter eos communicare damnationem diminutionis bonorum
suum venient in tributum, & faciunt inter se partes per
conclusum, solutioque fit non aequaliter, sed pro rata eius,
quod cuique debetur, de quo late Salgad. *labyrinth.* cred. p. 2. c.
4. n. 4. cum iiii allegans.

Nec obstat, quod depositum controversiarum pecuniarum factum reprobatur ex summa cura, & diligentia prefatorum Thomae Gratianni, & Jacobi Rota, qui pluries procurarunt fugientem dechitorem insequi, ita ut tandem in poste Curiae deveneter vigore mandatorum contra eum relaxatorum, qui ad se eximendum a carcereatione, curavit depositum faire controversiarum pecuniarum. Ex quo inferbarunt istos creditores preferendos esse ceteris, dum in captura debitoris 8 eisque bonorum alios prævenirent, i. nisi Prator. 10. s. si debito rem memori, ff. qui in fratre credit. ubi Brunnenmann. nn. 24. & Sebastianus de Nevo. S. si debitorum Caroce. dec. 109. n. 29. & n. 30. Rodriguez de Concur. credit. par. 2. art. 3. n. 1. Scanari. de Visit. Carelib. 3. b. 6. v. 29. atque ita hoc causa regula Contributio non habeat locum, ex tradit. pro Merlin. de Pignor. lib. 4. tit. par. 36. nn. 18. & innovere videat Rota dec. 253. num. 11. & 12. rot. 17. Quoniam placuit D.D. respondo, quoniam in praesenti causa non probatur Ricciuum communem debitorem caput fuisse agendum, vel in itinere; quinimum constat ipsum domini sui habitacionis, hic in Urbe fuisse a Bissarriis reperatum, ibique caput, & admincula, ac testes examinati pro parte dd. Creditorum ad comprobandum d. Ricciuum fugitivum, fuit informata documenta non concludentia ipsum actum fuge, qualis probatio in causa requiritur ut patet ex litera Text. in d. s. si debitorum, ibique consenserit effem fugientem, & ibidem. Glos. Ulterius prefati Gratianni, & Rota non appropriarunt sibi privata autoritate propriam debitorem pecuniarum; sed vigore mandatorum à Judice relaxatorum curant capi debitorem, qui tertium exequitur, ut sibi murare pecunias ad effectum satiscendi prestat creditoribus, ita que pecunias postmodum depositatae fuerint in depositaria Urbana pro asecuracione iudicii; cumque pecunias hujusmodi non fuerint per creditores actualiter ablatae à Debitoro, ne in eorum dominium transferuntur, ut pro obtinendia paleatione requirunt Caroce. Rodriguez. & alii in objecto citati, & probant ex d. s. si debitorum, ibi: & subfijunt e. id quod nihil debetur, sed ut depositata a debitoro, in eius dominio remanerent, &flare dicuntur. Lextas. p. deee. quad. mero. causa. Rota dec. 482. cor. Rembold. & dec. 343. coram Bichario, struc. s. 202. inde eti omnes creditores in dd. pecunias concurrent propter tantum bonis communis debitoris, Sal-gad. in Labyrinth. cred. p. 1. cap. 11. an. 22. ad n. 29.

12. Non exiguntur tamen, quid id quod consequtitur, vel quod re- misitur, si de rebus in item deducit.

13. Ut initium dicatur peccatum quatuor litiis, requiriunt, quod qua- tra litiis si in pacem deducit, & quod initium apparent cum procuratore vel advocate.

14. Ad hoc ut primus requisitione concurrere dicatur, exiguntur, ut quatuor in item deducit fuerit in causa vistorie promissa.

15. Et quatuor tales predictum initium fuerit cum alia persona, quoniam cum procuratore, vel advocate, fusinetur.

DECISIO XL.

M Andatum executivum per A. C. de votu hujus nostri Auditorii previa decisione sub die 5. Iuli proximi preteriti coram Reverendissimo D. meo Decano relaxatum favore. Abbatiss Jo-Baptiste Sirili, & signatura Justitia ful- pennis, hodie coram Me sub nova discussione positum, Domini utrivalidum, & iustius confiuerunt exequendam.

De validitate namque non aderat inter partes controver- fia; Justitia vero visa fuit refutare ex factis clara obligatio- ne Augustini Mariae de solvendis meaglafis sc. 50. eidem Ab- bat illius vita naturali durante ad formam primi testamenti sub his verbis: non ostende leveragon, che mi prefero competen- te in vigore dell' ultimo testamento &c. egli volta che o per sentenza di Giudice paffata a giudicato, mi referanno l'amministrazione, & possesso della heredità del fudento Sig. Carlo liberata dalla donatione, & vero in qualunque maniera a concordia farò aderere heredità. Sum- mario Augustini Mariani. 2. Cum autem constet, deventum fuisse ad concordiam, tam ex confezione ipsius Augustini Marie emissa in publico Instrumenio, summ. Abbatis die 5. Ju- ni. n. 7. quam ex ipsa concordia data in praesenti Summario Au- gustini Mariani. num. 3. utique diciunt orte actio ad consequen- dum dictam; mensuram prelationem sc. 50. in obligatione deducitam, i. codice dene, ff. de verb. legif. 1. quatuor 59. ff. de verb. ob. Caputq. dec. 272. num. 1. & 2. p. 2. & in rec. dec. 109. num. 1. pax. 7. & coram Cerro dec. 352. num. 5. In alternati- vis enim sufficit, quod alterum tantum ex casibus aternaria- tive verificetur, cap. in alternatis de reg. iur. in 6. Rot. decisi- 792. n. 46. p. 18. rec.

Et equo facilius predicta procedunt, ut exceptio obliga- tionis Camerali, que retardari neguit per exceptione turbida- tis, & illiquidis, Rot. coram Cer. dec. 900. n. 2. & 904. n. 6. & dec. 601. nn. 17. p. 18. rec. tum etiam tenet ambitus verbis, quibus

Etenim quatenus confabaret de actuali fuga communis debitorum, & de ablatione pecunia, quæ translatâ fuisset in dominium creditorum illam in sequentium, id tantum profectum ipsius pro obtinenda protectione contra Chirographarios, & si priores, non autem contra anteriores creditoris hypothesarios, in quorum hypotheca prejudicium faciunt posterioribus creditoribus, quâvis diligenter, nocere non posse.¹ Creditorum 12. s. qui potius pignora habeant, *Canc.* p. 2. c. 4. de *fugato*, n. 40. Add. ad *Rodriquem* 2. 4. p. 2. art. 3. n. 16. & *seqq.* In eo potius creditores 13. hypotecarios anteriores confutant pecuniam, & exactam provocare a posterioribus. *Acosita de privil. credit. in prefat. ad reg.* 4. 3. 4. & 37. praefertur frante decoctione debitorum (ut in causa) *Rota dec.* 174. n. 4. coram Seraph. & *dec.* 365. n. 23. p. 11. rec. 14. Prodigentia tamen, & curia d. Gratiani, & Rota in capiendo debitorum, resciendis eis esse omnes expensas carcerationis illius, DD. omnino conponit exequitati, & justitia vistum est.

Augustinus Maria se obligavit altercum ex dd. casibus eveniente, nempe illa solvendi liberatorem, & *sanza exceptione alerna*, *Surd comp.* 143. n. 23. in *princ.* *Altograd.* *compl.* n. 8. 14. lib. 1. *Gratian. di sept.* *cap.* 919. n. 20. *Rota dec.* 19. n. 6. p. 7. *rec.*

Nec releneret viâ fuit exceptio, quod conditio dici neque purificata, ex quo Augustinus Maria non solum non habuerit hereditatem Baroni Caroli liberam à donatione per judicis sententiam in judicatum transfactam, verum nec quidquam de illa fuerit consecutus, quando è contra in utroquo casu illius acquisitionem habuerat respectum. Quia placuit Dominis responsio, quod in parte conditionis veritatis, videlicet devenientia ad concordiam Augustinus Maria non habuit respectum ad confacionem totius hereditatis dicti Baroni Caroli libere à donatione, sed solum ut concordaret, quo cummodo id sequeatur, superditta hereditate, ut aperte talem voluntatem offendunt verbis obligationis superius relata – è vero in *qualif. loca* modo à concordia (orardetta

auditis Partibus resolutum fuit.
R. P. D. S C O T T O.

Ven. 10. Decembris 1694.

A R G U M E N T U M.

Pactum quoque litis ut factum dicatur, que requirantur.

deveniter super dicta hereditate, resultat aperi ex ejus confessione emissa in publico Instrumento, adeoque non poterat hoc in praesenti controverti, ad Text. apertos in eis ratis de probat. &c. in c. prem C. de delibera. caus. Unde cum factum hujusmodi concordie sequitur super dicta hereditate ex dicta confessione sit certum, licet nihil sufficeret consequitus de bonis hereditatis Caroli, cum tamen plurimas utilitates reportariant in inferius recensendas, utique de jure dici etiam debet, & super hereditate fuisse transactum, & commodum ab ea reportare, cum omnia in transactione data, vel recepta, sint ad invicem correpetiva, ita ut unum pro alio celsum esse conatur, Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 4. Cyriac. contriv. 53. n. 1. & 2. Surd. dec. 155. n. 9. Rota coram Bich. dec. 111. n. 5.

Advocatus in causa, sed tantum litis curam extrajudiciali fert sustineat, qui licet habetur mandatum etiam ad lites in eius personam, illud tamen clesiverat non solum ex substitutione alterius per eundem Abbatem facta vigore facultatis subficiunti, sed etiam ex adventu ad Urbem de tempore re concepta obligationis Augustini Maria mandantis iudeo que cum in his terminis estet in persona dicti Abbatis quilibet umbra fraudis, ob quam talis facti prohibito emanavit, meritò quoque in applicabilis detegitur censura Juris deficer adducta, Borgon. dec. 41. n. 44 p. 1. Surdus conf. 306. n. 10. lib. 3. Mart. Medic. exam. 22. dec. 37. n. 2. Fontan. dec. 186. n. 12. & seqq. cum enim sinistram in materia odiosa, & penali, non est facienda extenso ad personas, de quibus iura exceptio non locutuuntur. Fontan. d. dec. 182. n. 12.

Dicta verò commoda, & quidem insignia apparuit repartatio ex dicta transactione super bonis hereditariis Baronis

EVERENDISSIMO P. DOMIN

mana seu Anconitana dotis.

Veneris 11. Januarii 1697.

meo Décano, cessionem primogeniturae, seu fideicommissi R. P.D. Jo-Baptista Gavotti, cum obligatione Justitia illud re-integrandi de multipliciis Baronum Carolorum negliget; que omnia cum indubie cadentur sub lite, tanquam comprehensa per modum cum in dicta hereditate, vel falso recepta correspondet ad illam, sufficiunt ad verificandam conditionem sub qua concepta fuit obligatio de qua agitur. I. translatione C. de Statutum Forensium non ligat in iis quae oriuntur ex principio & ex natura contractus, secus verò in iis quæ nascuntur ex post facto, & post ipsum contractum, nempe propter negligientiam, vel moram; hoc enim causa si solitus definitio non esset in certo loco, sed attinendum statutum loci, ubi esset facta petitio.

S U M M A R I U M .

- 1 Instrumentum officii seu clarum, & manifestum.
- 2 Confessio doris de recepto facta à viro constante matrimonio, non concludit veram numerationem.
- 3 Fallit, si concurreat conjectura per veritatem confessionis.
- 4 Precedens promissio doris facit presumere veritatem confessionis.

Neque verisimile viuis fuit, quod ideo se obligaverit in
casu transactionis solvere Abb. menstrua fecit, ut ad formam
primi Testamenti Baronis Caroli, quia per illam erederet
recuperare omnia iuxta bona hereditataria liberae a donatio-
ne, quia cum de natura transactionis sit, ut transiens ali-
quid confeatur, & aliquid remittat, *transactio C. de trans-*
Rot. cor. Centro dec. 164. n. 1. C. de transactio dec. 27. n. 10. p. 18. imper-
ceptibile redditur, quod ad dictam prælitionem voluerit
se obligare oculo solum, quapropter viam transactionis omnia
*bona hereditataria Caroli suisi confectus libera a donatio-
ne, dum hanc erant totum id, quod perebat.*

Et parum obstat, si dicatur, quod fideicommissum Jo. Baptiste non spectabat ad Iustinianum, cum qua fuit transactum, sed ad Angelum Marianum eius filium, & fratrem uterius Iosephini, adeoq; semper verum sit, quod nihil super hareditatem fuerit ex transactione consecutus: Quia bona recurrunt responsio altera in facto, scilicet Angelum Marianum de eveniente ad dictam transactionem etiam nomine proprio, ut *Sextus Augustini* Mar. Jul. proxime praeteritis 3. & altera in iure, quod poruit d. Angelus Maria, ut redimeret a lite bona donata ad matrem spectantem, tradere propriam bona, & illa etiam, que sub lite non cadebant, que tamen Augustinus Maria consequitus fuisse intuitu de litis per concordiam sponitus, Bart. in *Ls* de certa 3. sub 2. ver. modis quidam repugnat, *C. de trans. Alexan.* con. 11. 8. ver. praezera lib. 2. *Ciriac. contra 128. num. 89.*

- 13 *Ipsius quoque transitus ad hareses.*
- 14 *Inventariatum adverus tertium non circulum nihil probat.*
- 15 *Statuum Urbis in c. 83, tributum pro dote viam executivam non trahit teritus.*
- 16 *Sive creditum est resulteret ex infraemptio, sive ex Apothe.*
- 17 *Statutum Urbis non ligat forenses.*
- 18 *Limatur in iis, quae non cursur possit contractum, quia tunc attenditur fluctum toti, in cuius patitur.*
- 19 *Statuum Urbis in iis, quo curiatur proper negligentiam solvere debentis, servatur etiam contra forenses in Urbe conventus.*
- 20 *Hares non potest allegare retentionem, nisi redditu ratione bonorum haretiariorum.*

DECISIO XLII.

Bich. de. II. 1. sub n. 4. ver. quindecim.
Repetitum verò obiectum, quod praefata obligatio continet in se pàcum quoà litis à Jure, & Constitutionibus Pontificiis improbatum, infusuram convincitor. Duo enim copulative requiruntur, ut illud initium dici posit, nempe, ut quota litis fuerit in pàcum deducta, & quotd initium fuerit cum Procuratore, vel Advocato, si quis Advanatorum, & V. quinque, C. de postul. & I. litens, C. de procurat. me. Paulus V. Confit. 7.1. §. 18. n. 7. Bullarium tom. 3. fol. mibi 276. & observat Marta Med. Examen. 22. dec. 37. n. 2.

Neutrum autem viuum fuit concurrere in praesenti, dum ex ipsius obligacionis tenore appareat dictam praestationem promissam fuisse in executionem legati eidem relicti in primo testamento per Baronem Carolum, iibi *Dichiaro, mihi obligo pagare al Signor Gio: Battista Siril Legato &c.* quo fuit ostendit causam, propter quam obligatio emanavit. *Rot. decr. 176. n. 9*
sec. 193. n. 15. coram Bichi ita excludunt praeditum pacum super quota bonorum fuisse initium, illud que esse de genere prohibitorum, cum a hunc effectum requiratur, ut quora rei in item deducatur in fuctu. *Victorius promissa, d. l. si quis Advocat. Cod. de postul. & l. sumptus ff. de postulis.* Mart. Medic. ex-
amin. 22. 2. 13. Et decr. 37. n. 7. 1701. *tertia usus Zacchias de fabr. c. 5.*
n. 6. 9. & *seq.* Durante 13. 2. 1701. *et seq.*

*Neque secundum, dum Abbas non erat Procurator, nec
Detis ad Theatr. de Luca Vol. III.*

dum vel recordendum sit ab ultimo loco decisi? Et per si recordandum esse responsum fuit.

Constitutum quippe de credito sc. 700. pro cuius refutacione A. C. mandatorem relaxayerat ex publico Instrumento quietantia facta per dictum Antonium Julianum virum, quod deficit rem claram, & manifestam, ac probationem probatam, ad text. in l. cum praeibus, Cod. de probat. Rota dec. 231. n. 1. & dec. 360. sed. n. p. 19. rec. Non obstante, quod agatur de confessione emissa a viro confante matrimonio, qua ut porto sapientis donationem inter virum, & uxorem de iure prohibitam, non concludit veram numerationem, ex plene firmatis per Rotam dec. 836. & dec. 925. per rot. cor. Buratt. & dec. 259. & 293. p. 5. rec. Etenim hujusmodi nota conclusio, a quo notissimum recipi fallentiam concurrentibus conjecturis, & administris comprobantibus veritatem confessionis, & excludentibus fraudem, ac simulationem numerationis, Gratian de March. la 103. n. 19. Rota cor. Buratt. dec. 347. n. 1. & cor. Gregor. dec. 62. n. 1. & dec. 160. n. 7. p. 3. & dec. 160. n. 10. rec.

In praesenti autem plures, & quidem solidissime adsum conjectura, quam prima edicunt ex precedentibus datis promissione, qua licet fuerit constituta in iuribus paternis, & maternis in genere ab his quibus specificatione mobilium, nihilominus in dubium est sub istiusmodi iurium generalitate contineri etiam mobilia, qua carterio cum confiterent in modica quantitate, mirum non est, quod non fuerint specificata a contrahentibus nobilibus, qui sapienter, ubi res totales deducenda in Apoca dotali non praeservarent deinceps proprie famili congruentem, transirent in constituta date cum generalitatibus, emituntque opportunitas obligations per apocas privatas, vel separata instrumenta. Quin ureat animadversio, quod in instrumento divisionis inita inter Julianum, & Dominicum fratrem, enucleatum sit ipam Julianum collocatum fuisse in matrimonium absque illa dote: quoniam germanus sensus hujus assertivae est, quod fratres, & familia nullam dorem Julianam specie assignaverunt, scilicet vero, quod illa se ipsam non dotaverit de omnibus iuribus sibi competitibus in genitorum, ut patet ex verbis, ibi-senza esfergi statu afgnata doce d'orte aleuna, per la confessione della quale ditta sig. Giulia convenne quid, & in Ancona, in signo Domini fuscifratello: stante itaque praecedenti promissione, subsequens confessio doris recepta non praesumitur facta animo donandi, sed recognoscendi veritatem dotti habita, Covaruv. variarum resolut. libr. c. 7. n. 8. Affl. dec. 402. n. 3. Mag. dec. Flor. 68. n. 10. Fontanell. ad post. sup. claus. fin. gloss. unica p. 1. n. 31. Add. den. ad Buratt. dec. 160. n. 20. Rota cor. Greg. d. dec. 62. n. 6. & dec. 591. n. 7. post Pacific. de Salv. interdil. & dec. 145. n. 1. & 124. n. 2. p. 10. rec.

Secunda conjectura resultat ex qualitate uxoris; nemo enim suaderi potest puellam nobilem nupturam sibi non parasse aconciun valoris sc. 700. ut in similibus notavit Rot. coram Buratt. dec. 191. n. 4. & coram Card. Cerro dec. 443. n. 7. & in specie ad arguendam veram numerationem Rot. dec. 160. n. 7. p. 7. rec. Tertia urgens conjectura desumitur, ex quo in inventario honorum Antonii, Julia viri, confecto per Eneam eius solum, & hæredem, descripta leguntur nonnulla ex suppellebitibus enumeratis in dicto instrumento quietantia, qua quidem circumstantia non conjecturaliter, sed evidenter evincit veritatem confessionis doris: & licet ibidem non legantur adnotata omnia suppellebita, pro quibus agitur, sufficit tamen partis verificatio, ut exinde inferatur veritas in totum, Card. de Luc. de dote d'ite 159. n. 47. Rota d. dec. 160. n. 2. p. 7. rec.

Quartam demum conciderunt præbuit confessio id est Enea hereditis Antonii primi rei converti, qui ad evadendam hanc restitucionem, articulaverat Julianum post obitum viri asportata omnia mobilia controversia; ex qua quidem articulatione facta medio iutamento exortit confitit plena probans contra articulantes, Ridolphum, in prax. p. 1. c. 11. n. 78. Beltram, ad Gregor. dec. 143. n. 5. prefertim favore doris, cuius est speciale privilegium, ut illius traditio: & 8 quantitas probetur ex enucleatis etiam incidenter emissis, ut late probat aliis plena manu relatis Gratian. d'cept. 739. per rot. & signatur. a. 1. & 9. Cumque Comitissa Camilla sit hæres confitentis, notissimum est sibi non licere factum defuncti impugnare, ad text. in leum à matre, C. de rei vendic. Rota dec. 240. n. 27. p. 8. rec.

Ex quibus conjecturis simul sumptis Domini autumnarunt reflectare sufficientissimum probationem veritatis confessionis recepte doris, penitusque dissipata remanere levissima admixta in oppositum animadversa, attento potissimum

dec. 340. n. 2. cor. Card. Celso, & dec. 535. num. 1. p. 5. & passim in legibus.

Et ita utraque parte &c.

REVERENDISSIMO P. DOMINO DELL'OLMO.

Romana, seu Anconitana dotis.

Mercurii 15. Januarii 1689.

ARGUMENTUM.

Agitur de cadere re pertractata in decisione, qua istam præcedit.

S U M M A R I U M.

- 1 Statutus Urbis, c. 1. concedit pro deo via executivam contra tertios.
- 2 Statutus Urbis non extenditur ad contractus celebratos extra Urbem, & districtum.
- 3 Fallit, si petitio executivam contractus extra Urbem celebrati, fiat in Urbe, quia tunc extenditur statutus loci, in quo patitur.
- 4 Mora incurrit per substantiationem litis.
- 5 Signatura referendib[us] cum clausula: Alterius qui ad ulteriorem legitimam declarat competere in causa via executivam.
- 6 Plura judicia obtenta in iudicio executivo equivalent iudicio.

D E C I S I O N I X L I I I .

Nona quecunq[ue] Comitissa Camilla decreto procedi ad ultrem in executione mandata. A.C. super dubius dominus ab eadem Comitissa possest, ultimo loco edito à R. P.D. meo Molines pro forte, & fructibus scut. 700. que Antonius vir referuntur promitterat Julij Adtrici protor suppellebitibus ad uxore titulo dorsi receperit, obtinuit mihi caufam appellationis committi cum clausula: Alterius qui ad ulteriorem legitimam ad eum normam proposito per me dubio commissionis conformi, Domini convenient in sensu, procedendum esse ad ulteriorem legitimam executionem.

Prætermis siquidem hodie ordinaria, adhuc sumus in casu, quo perita mandati ulterior exercitio retardari non potest; cum enim hodie venimus in tertia instantia, scque Comitissa per duas conformes cum fuerit condemnata, sanè in hac ultima provocazione confitio de jure agentis ad evitandos inanes circuitus curandum non est de incompetencia via executive, cum fieri nisi ultra potuerit, si partes in iudicio ordinario actitantes, ut his, & aliationibus late probat. Carleval. de iudic. tom. 2. lib. 1. stirp. 2. disp. 8. a. nn. 1. & seqq.

Ne Domini immorandum crediderunt super opposita retentione domorum, extitulo fideicommissi q. Angeli Señorioris, quia cum de illo nulla afferatur probatio, superfluum existimat illius questionem alsumere.

Et ita utraque parte &c.

REVERENDISSIMO P. DOMINO MUTO.

Perusina Salviani.

Luna 26. Januarii 1699.

ARGUMENTUM.

Pravia venditoris interpolatione posse emptorem ad se eximendum à molestis in re vendita promotis sumere sub usus pecunias pro dimittendo creditore, & sic ad filias venditorem obligare, in hac decisione firmatur, & ulterius traditur, quod pro dannis, & interesse ob molestias sequatas detur anterioris à die promissionis etiam in prejudicium tertii, hoc medio tempore cum venditore contrahtantur.

S U M M A R I U M.

- 1 Molestis coenientibus statim dicitur stipulatio commissio pro dannis in eum causam concepta.
- 2 Hypothecam rem sequitur, & quemcumque illius possessorum.
- 3 Datus immobile pro dannis, & interesse sub hypotheca promissio etiam aduersus terrium possessorum.
- 4 Empor in casu molestiarum agere potest, vel pro deposito pretii, donec liberatio a molestis promissa sequatur.
- 5 Vel ad integrum pretii restituionem.
- 6 Vel potest proprium fundum creditori assignare, & à debitore premium & fructus reponere.

7 Aut uel precomiendo creditori sumum creditum solvere, & à venditore cum suis dannis, & intereste reponere.

8 Empor ad se eximendum à molestis licet potest interpellare conditorem ad liberandum a molestis, & ad dimittendum eruditorem, vel dependendum integrum pratum, alias ejus rectio causa sub usus imponere, & a. nn. 10. & 11.

9 Et huiusmodi alioz competere etiam aduersus fiduciarios.

10 Atius qui necesse prement geritur, non dicunt voluntarius.

11 Hypotheca prærelevatio dannorum, & interesse ob molestias sequatas in re empta, competit non à diem molestiarum, vel interpellationis, sed à die promissionis, etiam in prædictum tertii intermedio tempore rem venditoris ementem, & p. 14. & seqq.

12 Dummodo damna, & interesse promissa fuerint, scilicet à contra.

13 Simulationis exceptione non admittitur, si causa simulandi non probetur.

14 Empor non intimatis molestis nil aliud gerere tenetur.

D E C I S I O N I X L I V .

Entitiam Rotalemente Rever. P. Dom. mei Caprara, que postvaria DD. resolutionibus conformes tandem subse-